

že je na omylu, že byl přijat jako důstojník v záloze, jimž byl, jak nepopírá, v bývalé armádě rak.

Z toho plyne, že st-1 přijat byl do čsl. armády jako důstojník v neaktivitě a ne, jak chce dovozovati stížnost, jako důstojník z povolání. Rozhodným je pouze přijetí, nikoli přihláška, a to znělo na přijetí v neaktivitě. Na tomto vyřízení přihlášky založeném poměru st-le jako gážisty v reaktivitě nemohlo ničeho změnit, že st-1 byl výnosem mno ze 24. ledna 1919 jmenován referentem v záležitostech týkajících se válečných hrobů a později přednostou oddělení 39. mno. Žádné ze jmenování těch neobsahuje výslovného poukazu, že dosavadní poměr, založený vyřízením přihlášky a přijetím st-le jako gážisty v neaktivitě byl změněn a že se jmenováním tím stával gážistou z povolání, a nelze z ničeho usuzovati, že by nutně jmenování ono musilo změnu tu míti za následek. Nemůžeť jistě stížnost tvrditi, že by neaktivní důstojník nebo snad i osoba civilní tím, že mu nebo jí svěřeno vykonávání jisté funkce u mno eo ipso stávala se vojenkým gážistou z povolání.

Jestliže tedy žal. úřad odepřel nař. rozhodnutím uznati dobu, kterou st-1 ode dne 24. ledna 1919 ztrávil ve svých funkcích u mno jako službu důstojníka z povolání, opíraje se o to, že st-1 v čsl. armádě nikdy důstojníkem z povolání nebyl, nelze v tom shledati nezákonnost a jsou námitky stížnosti v tom směru bezdůvodny.

č. 3159.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní: Přestupek min. nař. ze 17. listopadu 1885 č. 166 ř. z. jest dokonán již tím, že obchodník, oprávněný toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách, má v obchodních místnostech obecnstvu přístupných otevřenou láhev s takovým nápojem.

(Nález ze dne 23. ledna 1924 č. 1033.)

Věc: Emanuel P. v P. proti zemské správě politické v Praze o přestupek živnostenského řádu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestním nálezem osp-é v P. z 19. prosince 1922 byl Emanuel P. uznán vinným přestupkem min. nař. ze 17. listopadu 1885 č. 166 ř. z., jehož se dopustil tím, že měl dne 18. listopadu 1922 ve svém obchodním, zákazníkům přístupném krámu během prodejní doby umístěny v prodejním pultě láhve obsahující pálené nápoje lihové, které nebyly předepsaným způsobem po obchodnicku uzavřeny, a odsouzen dle § 132 živn. ř. k peněžitě pokutě 400 Kč, při nedobytnosti dle § 135 živn. ř. k trestu vězení 40 dnů.

Skutkovou povahu vzal úřad za zjištěnou na základě seznání orgánu osp-é a na základě doznání obviněného.

Rozhodnutím z 24. ledna 1923 nevyhověla zsp v Praze odvolání st-lovu, ježto byla skutková povaha doznáním st-le a seznáním úředního orgánu osp-é v P. zjištěna.

Rozhoduje o stížnosti, vycházel nss z těchto úvah:

Nař. min. vnitra vydaným ve shodě s min. obchodu ze 17. listopadu 1885 č. 166 ř. z. provádí se zák. z 23. června 1881 č. 62 ř. z. a zakazuje se jím mimo jiné živnostníkům, kteří oprávněni jsou toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách, míti na skladě v obchodních místnostech, odběratelům přístupných, pálené nápoje lihové v nezavřených láhvích t. j. v lahvích, které způsobem obchodním nejsou uzavřeny.

V odstavci druhém prohlašují se činy směřující proti nař. tomuto za trestné dle trestních předpisů řádu živnostenského. Zákaz předem uvedený vydán byl zřejmě za tím účelem, aby živnostníkům, oprávněným toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách znesnadněno bylo čepovati a prodávati nápoje ty v obchodních místnostech v malých částkách.

Přestupek cit. nař. jest dokonán již pouhým nespíněním uvedeného příkazu živnostníkem oprávněným toliko k obchodu s pálenými nápoji lihovými v uzavřených nádobách. Jest tedy nerozhodno, k jakému účelu otevřené láhve, naplněné pálenými lihovými nápoji, živnostník onen v obchodních místnostech odběratelům přístupné má, zejména zda uloženy tam jsou láhve za účelem prodeje lihoviny po částkách aneb k jinému účelu.

St-1 přiznává, že jest živnostníkem kategorie předem zmíněné, že měl dne 18. listopadu 1922 ve svém krámě, odběratelům přístupném, láhev obsahující pálený lihový nápoj otevřenou, namítal však, že lihovinu tu neprodával, nýbrž měl ji v krámě pro sebe.

Okolnost tato nemá však, jak uvedeno, pro posouzení viny st-lový ve smyslu cit. nař. významu. Když tedy žal. úřad odsuzující výrok stolice prvé přes námitku tuto potvrdil, nezpůsobil tím vadné řízení, poněvadž namítaná okolnost jest nerozhodnou. — — —

Č. 3160.

O b e c n á p r i r á ž k a (S l o v e n s k o): I. Zavedenie mimoriadnej obecnej prirážky v Bratislave podliehá schvaleniu ministerskému. — II. Solidarnosť ručenia spolumahitelov domu ohľadne domovnej dane vztahuje sa aj na prirážky k tejto dani.

(Nález zo dňa 23. januára 1924 č. 1086.)

V e c: Dr. Richard R. a spol. v Bratislave proti verejnoprávnému výboru mesta Bratislavy (Dr. L. Dohnányi) stran mimoriadnej obecnej prirážky.

V ý r o k: S ť a ž n o s ť z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á. Ú t r a t y s a n e p r i s u z u j ú.

D ô v o d y: Mestská rada v Bratislave zamietla apelácie st-lov proti platobným rozkazom zo dňa 18ho apríla 1922, ktorými berným departementem vyrúbená bola st-lom ako majiteľom domov v Bratislave mimoriadná obecná prirážka v základe usnesenia mimoriadnej valnej hromady mesta B. zo dňa 15ho septembra 1920 č. — a pozmenila iba lehotu k plateniu prirážky tej berným departementom stanovenú. Verejnosprávny výbor mesta B. výnosem č. 335/1922 n e v y h o v e l